

1. 1946

СЛАВЯНИЗМЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Издава три пъти въ седмицата
сѣдни:
Вторникъ, Четвъртъкъ и Събота.

ЦѢНА:
За година 20 лева сребърни
„ шестъ месеци 12 лева ср.
„ три „ 7 „ „
Единъ брой 20 стотинки.

Сичко което се отнася до вѣстника
надписва се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ

Неплатени писма не се приематъ
Ръкописи назадъ се невращатъ

За обявления се заплаща:
За всеки рѣдъ при пръвѣ пъкъ 20 ст.
За „ „ „ вторий „ 10 ст

Руссе 4 Мартъ 1885 г.

Отъ нѣколко мѣста ни съобщаватъ, както и отъ градъ, че извѣстни лица, записвали емигранти, съ цѣль ужъ да отидяли да освобождаватъ Македония! Съ каква цѣль са върши това, не е трудно да се разбере, нѣ да се вършатъ работи по настоящемъ немислими и почти непостижими е мислимъ доста ожително. Кой ще освободи Македония и съ какво? Готови ли сме ние да извършимъ подобно едно високо дѣло, имаме ли ние възможность да пристѣпимъ поне къмъ едно приготвление и каква полза ще принесемъ, ако испратимъ въ тая старна една или двѣ чети отъ стотина души? Не познаваме ли ние силата на турцитѣ, нѣмаме ли примѣръ вѣстанието въ Тракия? Трѣбва ли да възбуждаме фанатизма на турцитѣ, да изложемъ въ опасность живота на Македонца? Ако се появи днесъ въ Македония една чета вѣстанници, нѣма ли скочятъ турцитѣ да исколятъ насѣлението, да имъ ограбятъ имуществото и кой ще ги защити. Четитѣ ще побѣднатъ, а македонскитѣ жени и дѣтца, ще станатъ жертва на турския ятаганъ. Сичко това да ли еж размисляли ония, които еж предприели днесъ да записватъ водиници за Македония?

Никой не е противъ освобождението на братската наша старна Македония, ние невърваме да има Българенъ, който да не жема да види Македония избавена отъ турскитѣ звѣрства, нѣ пригответи ли сме и ще можемъ ли ние съ единъ просто организувани чети да постигнемъ онова, което сички жемаемъ? Ето най-главния въпросъ, при когото трѣбва да се спремъ. Можемъ ли да предполагаме, че нашитѣ сили еж достатъчни да извършимъ онова, което отдѣлани личности еж наумили и то днесъ именно, а не слѣдъ години? Ние невиждаме тия сили въ насъ, въ насъ липсува сичко необходимо за подобенъ единъ великъ подвигъ, следователно много по-благоразумно ще бѣде да се отложи това желание, за по-благоприятни обстоятелства, отколкото да се предизвика едно зло, което горчиво ще се поднесе. Ако е цѣльта, да се възбуди въпросъ за правдинитѣ на бедната Македония, то този въпросъ е вече отдавно повдигнатъ. Както нашата, тѣй и европейската журналистика постоянно се занимава съ правдинитѣ на Македония, на веждѣ станаватъ митинги, отъ веждѣ заявления и ние трѣбва да почакаме, да видимъ какъвъ резултатъ ще иматъ тия заявления.

Жално е ако се намиратъ хора, които вѣрватъ, че съ една, двѣ или десетъ чети, ще може да се помогне на македонцитѣ, да имъ са улещи положението и да се избавятъ отъ притисненията и неправдитѣ, на които еж днесъ изложени, напротивъ, ние мислимъ, че по-голямъ зло ще имъ са нанесе, тѣй като познаваме твърдѣ добръ характера на

турцитѣ и тѣхната ненависть къмъ българцитѣ.

Тия които днесъ записватъ емигранти за Македония, правятъ още едно зло. Тѣ отдѣлятъ хората отъ работата имъ, задаватъ имъ една особенна мисль, причиняватъ застоичивость въ частнитѣ занятия и предприятия; простодушното насѣление като глѣда тия работи, казва си: богъ знае какво ще стане и не си слѣдва работата. При това деморализирватъ се ония, които еж се записали и които еж се рѣшили да отидатъ да мржтѣ. Ето защо, прѣди да се предприемеше тая работа, трѣбваше по-грьло да се обмисли.

Ние сме още младъ народъ въ свободата, по-гольмата частъ отъ отечеството ни е разорена отъ войната и прѣди нѣкъ отъ кланетата. Народа още не е дошелъ на себѣ си, много фамилии живѣятъ въ бѣдно положение подъ чужда сръбхж, занятия нѣма, търговията епн, материално не ни бива и сичко това нека миръ и тишина, до гдѣто се поосилимъ и познаемъ гдѣ се намираме. Желателитѣ да произвѣждатъ нови бъркотии, навѣрно не еж размислили нито едното, нито дѣтото. Тѣхъ ги осаждаватъ и самитѣ Габровски Комари, които отъ разваленитѣ пѣтица, немогатъ да си искаратъ прехраната, като се удивляватъ, какъ е възможно да се събиратъ емигранти, когато въ насъ нѣма и пѣтица по които да вървимъ!

Въ сѣкий случай предприятието трѣбва да се отложи за по-добри обстоятелства, и да се не излага правителството ни въ неприятно положение.

Нека почакаме, времето ще ни покаже какво трѣбва да правимъ, а правителството трѣбва да обърне внимание на това, което се върши въ насъ, да знае поне отъ кого се върши едно и друго и съ каква цѣль.

ДОБРУДЖА.

МАЛКА МИЗИЯ

Господине Редакторе!

Ако азъ спрахъ временно съобщенията изъ тая злочеста наша страна Добруджа, това го правя за да не нанесъ вѣкаво зло на отечеството тукъ българско насѣление, или по добръ, на едвѣма дѣхающитѣ Бъл. учредения. При всяко че моитѣ съобщения съдържаха цѣла легиона, обаче тѣ неможахъ отъ да не трогнатъ сърцата на тѣй да ги нарѣка гузингъ и да не предизвикатъ тѣхното заканване, и то на кого? — Не на моята неизвѣстна тѣмъ личность, койго прави това по своето частно побуждение, не на други нѣкои частни дописници, а скатъ да намѣрятъ и ударятъ на най-тънката струна на всяко чувствително Българско сърце и да си отмъстятъ на нея. Нѣ добръ е Бгъ, времѣната се меняватъ а съ тѣхъ заедно и обстоятелствата.

Като неисквамъ да са забравя имѣто на нашата страна по вѣстницитѣ, рѣкохъ да ви напиша нѣщо, което може би, не ще да бѣде тѣй интересно за нѣкои.

Благодарение Богу. Замата тукъ се мина много легко, сравнително съ другитѣ години. Инакъ въ какво то неприготовено положение намѣри ти тука по голѣмата частъ отъ насѣлението, било въ градцата или селата,

трѣбваше сега слѣдъ дигането на бѣлатъ и влакна, да са събираха човѣци и добичи скелети ставали жертва на грозната гладость и ступъ, и мюзина да стояха сега прѣдъ вратата на работното време съ скръстени рѣцъ и да оплакватъ своето нещастие!

Замата прѣлѣтя легко. Богъ показа своята милость, а нашето правителство, уви! Немилостиво дълби по-надълбоко въ сърцата на изнемошелитѣ си поданици и глѣда да истржне и послѣдната имъ капка кръвь! Грабежитѣ, грубиянствата надминуваатъ своята граница. Живота егава отъ денъ на денъ по-несосенъ. Грозната бѣдность е прикращала вече прага почти на всѣки домъ и ужасната пропась е знала своитѣ обития къмъ сѣкиго! — Грация на царизованата Романия!

За Българскитѣ учрѣждения казахъ по-горѣ, че еж „едвѣма дѣхающа“ гово го повтарямъ пакъ и смѣя да напомя и помоля г. г. водителитѣ имъ, тѣй сжщо г. г. учителитѣ, да разглѣдатъ добръ обстоятелствата въ които живѣятъ, да турятъ рѣка на сърце си и съвѣстно и ревностно да исполняватъ високата обязанность на свѣтото си звание, защото: ше дойде денъ въ когото ще даватъ отчетъ за дѣлата си.

При такива критически времѣна, при такава ужасна криза, шедриятъ Тулчански българинъ не отказа отъ да сложи своята лега прѣдъ олтари на забавителнитѣ двѣ вечеринки и двѣ театрални прѣдставления, които се дадохъ тая зима съ благодѣтелна цѣль. Тѣй за въ полза на общественитѣ ни учрѣждения се дадохъ двѣ вѣчеринки, една отъ страна на женското дружество, а друга отъ читалището, и се прѣставихъ на два пѣти драмата „Руска“ и комедията „Драндавеца“ и сетне изрѣдката драма „Иванку убиеца на Асена“ и ком. „Ганю адвокатъ.“ койго са прѣставиха досга съ-дучливо Олюбенно др. „Иванку“; прѣдставиха се и Чалабѣданъ. Руския консулъ еж съвѣстивитѣ си, в. в. Прѣдката, Прими, др. Глѣзи прѣдставления са дадохъ отъ страна на учителското тѣло, заедно съ нѣкои благонадеждни младежи. Въ прѣдставленията зимаха участие г. г. Р. Филипова и г. г. учителки Е. Димитрова, Е. Д. Брева и С. Гевева, койго игра ролята Миря тѣй прѣвѣсходно, шого при влече вниманието на г. г. посетителитѣ, койго и въхвалявахъ често съ ръкоплѣскания.

На 17 м. м. признателното Тул. Бъл. Общество отслужи парастасъ за въспоминание на своя старъ и почетенъ членъ г. г. Карловски, койго се почина въ г. Варна.

В „Delta“ въ отговоръ на „Deaocratul“ който съобщава че в. „Порта“ са готвила да рапортира на Европ. сили за прегесненията на мусуламнитѣ въ Добруджа отъ романското правителство, въ 3-й си брой казва: че Портата съ това щѣла да остане излагана, защото Мусуламнитѣ не че ги притеснявали романитѣ, нѣ койго цѣль свѣтъ знаея, самия тѣхенъ поранъ имъ дѣкувалъ, да не бѣдатъ подчинени на нѣкоя друга власть, за това дигали гласъ противъ романитѣ. Довежда още за фактъ, защо не еж са оплаквали и другитѣ народности отъ Добруджа като Българи, Цемци, Русии и пр. и че романското правителство ако е притеснително, то неможало да бѣде само за турцитѣ.

Като не било романското правителство притеснително, незнамъ защо не само по чуждитѣ вѣстници, нѣ и въ по-вечето отъ романскитѣ не са сръща нищо повече отъ Добруджа, освенъ силкавания и оплаквания общи. Незнамъ, защо еж са изѣдили и се изѣсляватъ въ значително количество толкови годишни тукашни жители Българи, цемци и пр. и пр. Незнаемъ защо не само другитѣ народности, нѣ и самитѣ прѣдшши тукашни романи очигъ имъ глѣдатъ се на бгъ. Незнамъ защо са върнаха пакъ назадъ онези руски, романски и немски фамилии, койго за по-добръ ужъ додохъ отъ Басарѣбия въ Добруджа съ добитци и богатство и слѣдъ малко живѣние тукъ подъ доброто ужъ романско управление, останахъ съ голи рѣцъ и до дѣто издѣлгивуватъ да са върнатъ пакъ назадъ съ разносикитѣ на добродушната и милостива магушка Россия, до дето почнаха да зематъ отъ тукашното Русско консулато „жалованя“, ходяха хора хазая да просиратъ рѣка на тогова-оногова за помощ и да спжгъ по улицитѣ!

Незнамъ защо и пр. и пр.

Мисля, че всеяко това е ставало и егава отъ не-притеснителното управление на конституционното роман. правителство?!

Браво, „Delto“ вижда се съ какво оръжие си въ ружена да защитаваш правдата и истината!

1885 Мартъ.

Безпристрастий.

Телефона като прѣдсказател на врѣмето

Journal des inventions описва слѣдующото примѣненіе на телефона за прѣдсказване на врѣмето. Два желѣзни кола забити на не голѣмо разстояние единъ отъ другъ и отъ всѣкий отъ тѣхъ, провеждаме въ телефона, мѣдна жица, обвита въ каучукъ. — При приближеніе на грѣмотевица въ телефона ся чува глухъ шумъ съ 12 — 15 часа, до встъпваніето ѝ, колкото повече ся приближава грѣмотевицата, толкова шумътъ става по грѣмъкъ и най-сѣтне така силенъ, като че градъ когато бие по прозорцитѣ, всѣка свѣтковица се чувствува въ телефона тѣй рѣдко, като че ся удря съ камачета въ диафрагмата. Телефона сжщо така прѣдизвѣстява, за Атмосфернитѣ промѣненія и измѣненіята на температурата съ шумъ, който прилича на птичий крѣсакъ (bruit comparable aux cris d'un oiseau); тѣй щото опитното ухо лѣсно може да предскаже всѣко промѣненіе на атмосферата и всѣка грѣмотевица съ прѣди 12 до 15 часа напредъ. Желѣзнитѣ колони трѣбва да бѣдътъ на разстояние не по малко отъ 7—8 метра.

(La lumiere électrique)

Електричеството като предвѣстникъ на землѣтресението.

На 2 Мартъ 1880 год. както съобщава „Bullefino telegrafico“ отъ телеграфиста да станцията Спеццано било забелѣзано слѣдующото явление: Въ 12 ч. 51 римско врѣмя, когато провода Лагонстро-Козеица билъ свободенъ, стрѣлка на Галванископа подъ влияніето на отрицателнитѣ токъ, почнала да ся отклонява тихо и зазира на 10-е, телеграфиста регулирвалъ апарата „Ричага“ много чувствително, като е мислилъ да не бѣде нѣкоя далечна ст. да работи, но при най голѣмото деликатно регулирваніе, ричага не ся притеглявалъ отъ електромагнита, тѣй щото послѣ 4 или 5 секунди, чули са два силни, единъ подиръ други, подземни удари, като продължавали всѣкий по 3 секунди. Профессоръ серпери на когото билъ съобщенъ тоя фактъ обяснилъ, че електрическитѣ възбужданія на линиитѣ, което ся потвърждава на послѣдне врѣме по многобройнитѣ наблюдения, почти винаги предшествуватъ отъ малко или много силни подземни удари, което въ по вѣчето случаи, за тия наблюдения ся дължи на Телеграфиститѣ. Въ настоящий случай колебанието на земята въ начало ся е усетило въ Спеццано, а после въ Козеица. Въ сжщата сутрина то е било забелѣзано въ Фогжіа въ 6 ч. 43 м.

ДОПИСКИ

Троянъ, 26 Февруарий 1885 год.

Господине Редакторе!

Извѣстия по скандалитѣ си и многоглаголаніето Шивачевъ пакъ дойде въ градеца ни Троянъ. Но се гашвото му дохождание тукъ ше остане достопамятно както за него, тѣй и за аркадаша му Златева, а сжщо и за Троянъ. И то ето защо:

Прѣди да дойде тукъ, мѣжду Шивачева и Златева послѣдвалъ сговоръ, щото и двамата въ едно извѣстно врѣме да се намѣратъ въ Троянъ, гдѣто да се свика

събрание отъ избирателитѣ Шивачеви, предъ което той, слѣдъ като даде отчетъ нѣкакъвъ си за своята чудотворна (!) дѣятелностъ въ Народното Събрание, впоследствіе да преобърнатъ това събрание на мнѣнгъ, който разумѣва се, да приеме резолюция, каквато на Шивачева и Златева е потребна. За тая цѣль Златевъ дохожда въ Троянъ и даже много по рано отъ Шивачева, който бѣ станало вужда да се извика отъ Севлиево, за да дойде по скоро, тѣй като Златевъ билъ дошълъ вече. И ето Шивачевъ прѣзъ нощта дошълъ — разумѣва се три-четире дни по-напредъ отъ опредѣлений денъ, за да се има врѣме да се организира и приготви по добръ предполагаемото събрание. Като дойде, направиха въ какво си събрание отъ нѣколко политиканствующи на съвѣщаніе и слѣдствието е било да се пратятъ покани до избирателитѣ чрезъ кметовѣтѣ, съ които покани се канятъ за на 18 Февруаръ да дойдатъ въ Троянъ, на събранието, което щѣло да стане въ тоя денъ и предъ което Шивачевъ щѣлъ да дава отчетъ. Въ самий же градець нѣма никакво обявление за това нѣщо.

Дойде опредѣлений денъ, знаменитий 17 Февруаръ. Предполагаше се отъ Шивачева и аркадашитѣ му че кметовѣтѣ съ избирателитѣ изъ околнѣта ше вахлукъ на хиляди, чегѣха се мавутитѣ и секундитѣ, кой часъ ше стане блама върху правителството и шнадне то. Ит колко излѣгани останаха! Никога, вървамъ, Шивачевъ не е билъ толкова разочарованъ! Да чака събрание отъ хиляди, то да се стоеи отъ 70 — 80 души! — На опредѣлений часъ, (койгъ впрочемъ не се знаеше отъ други, освѣнъ отъ тѣхъни чорбаджийски кружокъ) Шивачевъ и Златевъ отиватъ въ училището и тамъ намѣратъ 70—80 души, отъ които 20 души Чирвоосемци покеневѣ, дошли, че ше имъ плащалъ (!) Шивачевъ откаранитѣ имъ отъ Сопотевци говеда, и около 50—60 Троянски чорбаджийски чада. Въ това врѣме други Троянски граждани—членове на Либералната партия—около 200 и по-вече души, като се на учили, че въ училището става събрание и че Шивачевъ щѣлъ да дава отчетъ пѣкакъвъ си, по любопитство дохождатъ и тѣ въ училището и то прѣди още да е било избрано бюрото на предполагаемий митингъ. Като захванали Шивачевитѣ аркадаши да насочватъ членове на бюрото изпомѣжду си, Либералитѣ, вато виж пать това, и че събранието противната страна нека да преобърне и му даде характеръ на митингъ, произнася се, че понеже болшинството въ това събрание е тѣхна страна, то тѣмъ принадлежи бюрото. Не съгласна на това, противната страна—Шивачевитѣ аркадаши—захвана въ сжщото врѣме да сине хули и разни епитети върху либералитѣ—слѣдствието отъ което бѣше испѣжданіето на Шивачева, Златева и аркадашитѣ му изъ залата на училището съ викове: „Не щемъ да слушаме лѣжеца Шивачева и калпазанина Златева, които сж си турили за цѣль да лѣжатъ и бунтуватъ мирното население срѣщу правителството и представителството сегашни—и съ това намѣрение сж дошли тука!“ Нѣкои искатъ да кажатъ, че въ тоя моментъ Шивачевъ и Златевъ биле хубаво побити.

Слѣдъ това Шивачевъ съ аркадашитѣ си се отпавилъ въ двора на една къща, гдѣто предъ събранието, стегояще отъ около стогина души, дава отчетъ по дѣлата на Нар. Събрание, като най-на края се прочете смарлѣдисавъ отъ по напредъ, единъ обвинителенъ протоколъ върху Министерството и Нар. Събрание съ сжщото така приготвена резолюция, която, упълномощаватъ се да се поднесе вѣдѣто трѣбва отъ Цанкова и Стоилова. Какъвъ бѣше отчета, какви бѣха разясненіята по смарлѣдисавий протоколъ и какви бѣха рѣшитѣ, държани отъ Шивачева и Златева, отказватъ се да говори по тѣхъ, защото нато заслужватъ критика, пито, вървамъ, ше пълнитѣ колонитѣ на вѣстника си съ тѣхъ. Ше кажа само, че рѣшитѣ имъ съдрѣжаха капризъ, укоръ, изопачване дѣлата на Министерството и Народ. Събрание и че тия двѣ тѣла нищо добро не направилъ,—а всяко тоя по вече имаше характеръ на подстрекателство къмъ бунтъ, откояко мирно и тихо обсѣждаше държавнитѣ работи.

Въ сжщото врѣме слѣдъ испѣжданіето Шивачева и Златева изъ училището, либералитѣ по вече отъ 200 души, както казахъ по горѣ, рѣшиха да направятъ митингъ, избраха си бюро и слѣдъ разнитѣ обсѣждания по дѣлата на казнокрадитѣ, похитителитѣ на народнитѣ правдини, узурпаторитѣ, по дѣлата на настоящето Министерество, народно представителство и проч., взеха резолюция, съ която 1) Исказватъ най-пълно довѣрие къмъ настоящий кабинетъ и народното представителство; 2) искатъ наказанието крадитѣ на народната лѣнта; 3) предъ видъ на доброто, правилното и народополезно подкарване държавнитѣ ни работи отъ сегашното правителство (събравшитѣ се оставатъ твърдѣ благодарни; 4) исказватъ най-върноподданнически чувства къмъ Н. Высочество и 5) исказватъ презрѣние къмъ Шивачева и Златева—вато сжщеврѣменно опълномощава предѣлата на бюрото, щото той телеграфически да поднесе горнята резолюция чрѣзъ Г. на Президентъ Министра на Н. Высочество.

Ето, г-не Редакторе, какъ посрѣшнаха Шивачева избирателитѣ му; ето какъ се свърши голѣмо предполагаемий митингъ на Шивачева, койго го е заговлявалъ още отъ София. Злощастие за него навсгнѣна, во какво да се прави, когато съдбата му е била такава. Работи чловѣкитѣ, не стои съ сгърнаги рѣцѣ, имаше и помощници, нѣ пакъ хаирь-берекетъ нѣма!

Единъ Троянецъ.

с. Видраре 28 Февруарий 1885 год.

Селото Видраре се намира на истокъ отъ г. Орхание близо до посето Орхание — П.лѣвентъ. То е расположено по двата брѣга на р. „Малки Искръ“ въ едно прѣкрасно мѣстоположеніе. На юго-истокъ отъ него се намира едно прѣкрасно поле, отъ което произвождатъ всѣкакъвъ видъ земни произведения.

На западъ отъ селото се намира върхъ нареченъ „Богданъ“ обрасълъ съ гора, а на северъ — върхъ „Драгойца“; по надолъ „Черни върхъ“ и двата на дѣсний брѣгъ на „Искра“. На истокъ отъ реката по югозападната нападолнище на върхъ „Драгойца“ са посадени лозя, нѣ по причина на незгодната имъ почва не даватъ хубави произведения.

На с — з отъ селото се намиратъ развалини на единъ манастиръ нареченъ Св. „Никола“, който споредъ прѣдание е разоренъ въ врѣмето на кърджалиитѣ, като избили калугеритѣ и ги хвърлили въ единъ виръ на реката, който види се, по тѣзъ причина се нарича и сега „Калугеровець“.

Въ селото има една църква „Св. Параскева“ и едно класно училище. Отъ районътѣ на селото излиза доста хубава гора и всѣкакъвъ видъ земни произведения, което е главний поминакъ на жителитѣ.

Въ просвѣщеніето жителитѣ доста напредватъ.

Прѣди 50—60 години, то е било доста голѣмо село, нѣ послѣ се прѣснало на колиби велѣдствие отъ което отъ него са се образували селата: Батолци, Своде, Шумнени, Равнище и Джуровъ. Днесъ селото се състои отъ 460 къщи съ около 2000 жители.

Споредъ прѣдание, селото Видраре е получило названіето си тѣй:

Въ първобитното му основание мѣстото е бѣло обрасло съ лецакъ. По реката имало много видри, които се крияли нисѣ гѣсталака. Чловѣцитѣ отъ другитѣ мѣста дохождали тукъ да ловятъ видри и се заселвали; затова околнитѣ ги наричали Видрарци, отъ което и селото се е нарекло Видраре.

Около него се намиратъ мѣстности съ стари развалини називаеми: градище, Царевъ вѣнецъ и Калето.

Околнитѣ му села са: Осиковица, Лопѣнъ, Брусенъ, Изворъ, Джуровъ, Абланица, Шумнене, Равнище, Добревци, Батолци, Хубевене, Карашъ, Своде и Калугерово. Сичкитѣ тѣзи села са почти се на еднакво разстояние (по 2 часа) далечъ отъ него згодно за околиенъ градъ както и бѣше, нѣ въ надвѣчеріето на Грековото паданіе отъ Министерскій постъ се развали.

Учитель.

Добричъ 1 Мартъ 1885

Г-не Редакторе!

Въ брой 98 на „Срѣдецъ“ срѣцнахъ една дописка отъ гр. Добричъ, въ която за дописникъ е подписалъ нѣкой си г. Б. впрочемъ този г. Б. който е самъ

Ганчу Кънчевъ Будевски, като излива разни хули върху Добричките честни граждани, за гдѣто са направили конгръ митингъ противъ поведението на нѣкои немпринци тука, които имаха за цѣль да експлоатиратъ съ общественото мнѣние нѣ никакъ не можиха да сполучатъ, и за да докаже, че станалия тука конгръ митингъ на 27 Януарий т. г. състоялъ и отъ нѣколкото тука чиновници; между другитѣ за подкрепление на писанното си клевети и менѣ, като казва, че азъ съмъ билъ заплашвалъ митингаджитѣ отъ клеката на която са впадна и Ганчу Будевски, че отъ нашата страна щъ ли да отидатъ въоружени хора за да ги избиятъ.

Понеже подобно нѣщо, азъ не съмъ говорилъ никога и предъ никого, за това приканвамъ реченний г. Будевски, да ми докаже чрезъ печата, кога и кому именно съмъ говорилъ за писанното отъ него въ горѣ-споменатата дописка. Въ противенъ случай, азъ ще го нарека безобразенъ лжеецъ и „клеветникъ“ и ще го считамъ за най-писка тварь на свѣта.

Съ почитание
Н. С. Ковачевъ.

Ломъ, 2 Мартъ 1885 год.

Г-не Редакторе!

Въ нѣколко броя отъ уважаемийтъ ви листъ, съ радостъ прочетохъ статитѣ, въ които обръщате вниманието на днешното ни често либерално правителство, върху нѣкои и други чиновници, които ни най-малко не заслужаватъ званието си и които въ кборавитѣ врѣмена или по-добрѣ въ врѣме на превратаджийското и чорбаджийско царство, сполучиха да се напататъ съ такива служби, отъ които и хаберъ нѣмаха. Но съ особно въсхищение прочетохъ тѣзи ваши рѣдовце, които всѣки честенъ Българинъ на радо сърдце вѣрвамъ да одобрява, въ които изявяватъ справедливото, както вапе, тѣй на всички Българи желание, за отстранението на всичкитѣ не Българи чиновници.

Именно туй вапе мнѣние, азъ ревностно ще поддържамъ и, туй ще ми бжде предмѣтътъ, както на настоящата, тѣй и на много други дописки.

Въ нашата млада държавица, ако се не лъжа, има доста странни чиновничета, като Ерменци и др. които занимаватъ разни длѣжности, а особено по телеграфопощенската частъ. До сега освѣнъ вий, г-не Редакторе, никой другъ не си е издалъ гласътъ за тѣхното неизбѣжно нужно отстраняване. Па и защо да ги държимъ още? Нима нѣма българи за да завзематъ тѣхнитѣ мѣста? Не е ли срамно за насъ, да се подгаврятъ тѣзъ пѣкленни души съ държавата, която ги храни?

Та Боже мой! сума млади и енергични Българчета излизатъ отъ нашитѣ средни училища и търсятъ каквито и да сж службици за своето препитание. Защо се не погрижи нашето правителство, да ги замѣсти на мѣстото на онѣзи дяволски синове, които се наслаждаватъ съ нашитѣ левчета, а пѣкъ постоянно ни копаятъ гробъ?

Въ Руссенката Т.-П. Станция сж най-много такива, които, съвсѣмъ ще да е срамно, ако се държатъ още на Българска служба; даже има и такива, които съвсѣмъ незнайтъ Българскитѣ

языкъ и постоянно трѣбва да има покрай него нѣкой, който да му прочита думитѣ.

Отъ нѣколко врѣме и въ Ломъ глѣдаме, едно таково чиновниче, което често митка покрай тукашнитѣ чорбаджии,—неприятели на свободата ни.

Увѣренъ съмъ, че нашето честно днешно правителство, ще обърне сериозно внимание върху тѣзи не Българи чиновници, и не ще остави, щото нашитѣ млади Българчета, средно-образовани да ходятъ безъ работа. Добрѣ би било да се отпусне нѣкаква сума за поддържанieto нѣкои младежи въ телеграфопощенскитѣ станции и, тогава Българи ще се гордѣе, защото ще има достойни чиновници, които е ти родила и тя ще ги храни.

До реда по-вече.

Х.

с. Крамолинъ (Севлиевска окол.) 24 Февр. 1884 г.

Г-не Редакторе!

На послѣдне врѣме, а особено слѣдъ като блѣснаха прѣдъ цѣль свѣтъ злоупотребленията на онѣи, които сж се осмѣлили да грабятъ по всѣкакъвъ начинъ народната ни хазна, станаха вече нѣколко митинги изъ Княжеството отъ истинскитѣ народни любители съ молба къмъ Н. Събрание, да се дадѣтъ часъ по скоро на сждъ всички крадци съ народната пара. Въдуневени отъ патриотическо чувство въ този случай, жителитѣ на с. Крамолинъ (Севл. окол.) се събраха въ училищното здание и направиха митингъ, на когото Ви испращаме копие отъ протокола и резолюцията.

ПРОТОКОЛЪ.

Днесъ на двадесетъ и четвъртій Февруарий, хиляда осемъ стотинъ, осемдѣсетъ и пета година часа 9 прѣдъ пладнѣ, жителитѣ на с. Крамолинъ (Севлиев. ок.) на брой около 250 души събраха се на митингъ въ зданието на народното училище, съ цѣль да изразятъ своето одобрение и пълно довѣрие къмъ днешното Министерство и народно представителство, а да осждятъ беззаконитѣ дѣйствия на калпавата опозиция.

Слѣдъ като разви цѣльта на митинга единъ отъ селенитѣ именно Андрей Пейковъ, пристъпи се къмъ избирание на бюрото, което се състави по еднодушно одобрение на събранието отъ Г. г. Андрей Пейковъ представител, членове: Ангелъ П. Поповъ, Маринъ Русевъ, Вячу Ганевъ и Иванъ Ганевъ.

Слѣдъ дълги разсждения събрание-то одобри да се състави, резолюция съ слѣдующото съдържание: 1-во Пълно довѣрие къмъ днешното либ. Министерство, 2-ро Да се изрази пълно довѣрие въ дѣйствията и старанията на болшинството отъ Нар. Представителство, на което съ старанията се откриха гнѣнитѣ злоупотрѣбления и 3-то Да се помолни настоятелно Нар. Събрание да даде подъ сждъ злоупотрѣбителитѣ, които сж се осмѣлили за срамъ на народа да ограбятъ Народната ни хазна.

Председателъ на бюрото: Д. Пейковъ.

Членове: А. П. Поповъ, Вячу Ганевъ, Иванчу Ганевъ, Маринъ Русевъ.

СОФИЯ.

До Негово Височество Българский Ниязъ, чрезъ Господина Президентъ Министра

Ваше Височество!

Въ недѣля на 24 того, жителитѣ

на село Крамолинъ Севлиевско окръжие, събрани на митингъ въ училищний дворъ на брой 250 души, като обсждихъ бившитѣ и сегашни дѣйствия на опозицията и като сравниха бившето и сегашно положение на работитѣ у насъ, упълномощиха насъ бюрото телеграфически да поднесемъ предъ стопитѣ на Ваше Височество вѣрноподаническитѣ имъ чувства и подписаната отъ тѣхъ резолюция.

1-во осжда бившитѣ и настоящи дѣйствия на сляпата опозиция;

2-о. Исказва задоволствие отъ дѣйствията на Народното Събрание, което мѣжду другитѣ толковато полезни работи за страната ни, успѣ да извади на яве грамадитѣ злоупотрѣбления отъ държавната хазна;

3-то. Съ петърпение очаква откриванието на идущата сессия на Народ. Събрание, което да са произнесе за даванието подъ сждъ злоупотрѣбителитѣ на народния потъ; и

4-то. Исказва пълно довѣрие къмъ настоящето Народно Либерално Правительство.

Председателъ: Д. Пейковъ.

Пишятъ ни отъ Силистра:

Г. Христо Ивановъ, който за сега се намира въ г. София, испраща тука до своитѣ приятели телеграмми, съ които ги утѣшава и имъ дава надѣжди, че на скоро ще бждатъ настанени на служба. Той ги съвѣтва да се не обезкуражаватъ, но да се надѣватъ нему. Тѣй напр. той е пратилъ една телеграмма въ която мѣжду друго се споменувало, че г. Янко Георгиевъ щѣль да бжде назначенъ скоро за околийски началникъ въ Аккъ-каджларъ. Ние не знаемъ до колко тия телеграмми на Иванова съдържатъ истина, но ако подобно нѣщо стане, г. Сукнаровъ много ще събка. Тоя Янко Георгиевъ е прѣди всичко консерваторъ съ лошо минало и лоша репутация. За да върви добрѣ държавната машина, на правителството е необходимо да се обкружи съ честни и способни чиновници, а не съ такива способности, какъвто е Янко Георгиевъ. Това за свѣденіе комуто трѣбва.

Тѣзи дни ни се испрати изъ Россия една брошура отъ знаменитата руска учителка А. Балицкой подъ заглавие: „Онѣи и дѣти“ колкото важна за нашитѣ учителки, учители и наставници, толкови необходима по свѣденіята си, която тя излага по единъ искренъ начинъ къмъ недостатъцитѣ на училищата и тѣхнитѣ устройства. Ний въ непродължително врѣме ще се постарамъ да дадемъ нѣкои мисли отъ брошурата на А. Балицкой, които най-много сходствуватъ съ нашето школко направление и самостоятелна умствена дѣятелность.

Научаваме се, че майсторитѣ въ тукашнии Арсеналъ, отъ които всѣкий единъ е излѣзълъ на нашето правителство за възпитанието имъ съ по 2,000 рубли, си давали оставкитѣ да не служатъ. Правителството трѣбваше да обърне особено внимание на тѣхъ, за които сж похарчени толкови много държавни пари.

Съобщаватъ ни, че нѣкои отъ мѣстнитѣ Телеграфо-Пощенски чиновници, страстно се занимавали нощемъ съ комарджилъкъ, тѣй щото на мнозина цѣ-

лата мѣсячна заплата била изигравана и тъй оставали безъ петъ пари. Това занимание не препоръчва тия чиновници и тѣ трѣбва да се оставятъ отъ тѣзи си севда.

Побѣгналия изъ София нотариусъ Н. Вълчановъ уловенъ въ Цариградъ, биде докаранъ полицейскимъ образомъ въ градъ ни отъ гдѣто на 2 того се експедира въ София. Както се говори, този консерваторъ билъ участникъ въ убийството на опълченеца Вучкова, затова билъ побѣгналъ.

Съ указъ подъ № 10 се отпущатъ 20,000 лева за поддържанieto на Търновската мъжка гимназия.

Въ гр. Вратца се основало едно търговско съветително дружество подъ название „Балканъ“.

Съ приказъ подъ № 10 се назначава особена комиссия, която да изработи программа за обучаване опълченците.

Споредъ едно извѣстие изъ София, тръгванieto на Н. Височество Княза изъ Столицата се отложило на нѣколко дни.

Денятъ 1 Мартъ биде прокаранъ съ жално въспоминание. Заранята въ съборната черква въ градъ ни се държа нарастасъ за успокоение душата на покойния царъ Освободителъ. Прѣзъ деня сичките дюгени бѣхъ затворени. На много мѣста се развѣвахъ черни знамена. Добрата паметъ за Освободителя, ще остане вѣчно неизгладима отъ сърдцата на българтѣ.

Консерваторекитѣ вѣстници, твърдѣ любезно се отнасятъ къмъ г-на Министра Сукнарова, съ което тѣ не му правятъ голѣма честъ, тъй като когото тѣ хвалятъ и превъзнасятъ, той трѣбва да е тѣхенъ съмишленникъ, а г. Сукнаровъ не е билъ нито превратаджия, нито Консерваторъ; за това тѣ нека не вѣрватъ че г. Сукнаровъ може да бѣде тѣхенъ съдѣецъ за погаванieto на народнитѣ права.

Отъ бюрото на Народното Събрание.

Въ послѣдне време се появила въ вѣстниците „Огечество“ и „Сръдецъ“ една интерпелация, която ужъ Руссеския депутатъ, г. Хр. Ивансъ билъ направилъ въ Народното Събрание къмъ господина Министра на Фаванствѣ, за неправилно израсходвани сумми прѣзъ врѣмето на първото министерствуване на г-на Карачева, и която бюрото пренебрѣгло, като не я поставило на дневенъ редъ.

Тѣй като казанитѣ вѣстници, при обнародванieto на тѣзи мнѣния интерпелация, умишлено обвиняватъ бюрото, то натоваренъ съмъ отъ господина председателя на Народното Събрание, като секретаръ на погдѣното, да явява на почитаемата публика самата сжщностъ на работата, за да се премахне оувъ заблуждение, което искатъ да разсѣятъ почитенния руссески депутатъ, заедно съ почитеннитѣ редакция на споменатитѣ вѣстници.

Слѣдъ най внимателна и най точна справка, която направихъ въ стенографическитѣ дневници на Народното Събрание, имамъ честъ да обявя, че нийдѣ не се споменава за рѣчената интерпелация. И при всяко че отъ голѣмо знание на работата, види се, „Огечество“ казва, че интерпелацията била направена на 3-й Януария, а „Сръдецъ“ — на 31 сжщия мѣсець, за по голѣма точностъ, обаче, азъ прегледахъ дневницитѣ отъ цѣлва мѣсець Януария, за да не би почитеннитѣ редакция да сж побържали датата, въ подаванieto интерпелацията.

Въ това си прегледване, като ненамбрихъ тоже никакво запитване, заблѣдахъ само противъ увѣренieto на „Огечество“ дѣто ужъ интерпелацията била подадена на 3-й Януария, г-нъ Ивановъ прѣри пакъ придумалъ, като депутатъ въ Събрание на 8-й Януария, когато е именно и положила кѣтвта. Този фактъ стои въ явнo

противорѣчие съ съобщанieto на „Огечество“, толяко повече, че г-нъ Ивановъ, като сдѣлалъ, не е да пезнае реда, който се практикува по запитванията на г. г. народнитѣ представители, и който редъ ясно е опредѣленъ въ 39 и 40 членове на „правилика за вжтрѣшния редъ на IV Обикновенно Народно Събрание“. Споредъ 39 чл. представителъ, който иска да направи запитване къмъ нѣкой министръ, трѣбва да яви предъ рително на Събрание, за да се тури запитванieto му на дневенъ редъ, като сжщеврѣменно го представи писмено на бюрото; а споредъ 40 чл., като получи запитванieto, бюрото го съобщава своевременно въ препиясъ на надлѣжния министръ, който е длъженъ да отговори по него още въ сжщата сесия.

Даже, ако би се и допустило, че г-нъ Ивановъ, като новъ депутатъ, не е знавалъ казанния редъ, и е подалъ неформално г-ну председателю своята интерпелация, то това се опровергава отъ самия фактъ, че въ порт-ф-ля на господина председателя тя не сжществува, а и някой отъ г. г. председателствующитѣ не е получилъ.

Отъ всичко изложено става явно, че никога и по никой начинъ почитенния руссески депутатъ, г-нъ Ивановъ, не е направилъ рѣчената интерпелация, и че редакциитѣ на „Огечество“ и „Сръдецъ“ сж си позволили съ умишлена цѣль да обнародватъ едно съобщение съвѣтъмъ лъжовно.

Секретаръ на Народното Събрание:

А. Ташинмановъ.

ИЗЛЪЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЬ:

УБИЙСТВОТО

ва
МАКСИМИЛИАНА
ТРАГЕДИЯ
въ
ТРИ ДѢЙСТВИЯ

Отъ 1 1/2 кола — Цѣна 30 ст.

Ще се намира за продажъ при сичките книжарници изъ България и при Редакцията на „Славянинъ“ въ Руссе.

ИЗЛЪЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЬ:

УЧИТЕЛСКИ ВѢСТНИКЪ

излиза сѣки мѣсець
книжка III.

МАРТЪ
1885

урѣжда са
отъ

Ил. Р. Влскова, Р. М. Рачева и Т. Попчева.

Съдържание: За селскитѣ училища прѣзъ м. Мартъ. Развитие на способноститѣ за пѣнieto. По краснописанieto. Писменитѣ работи. За десетичнитѣ числа. Дневникъ.

ИЗЛЪЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЬ:

НАРОДЕНЪ УЧИТЕЛЪ

Чисто-научно ежемѣсечно списание.

ГОДИНА 3

книжка II

ФЕВРУАРИЙ

1885

Съдържание: 1) Насѣколко-идни растения. 2) Важността на зимната за животитѣ. 3) Кислородъ съ азотенъ и съ сѣра. 4) Какво би било, ако бижме имали едно чувство по-малко! 5) Какво пакъ би било, ако нис бижме имали едно чувство по-много. 6) Какъ пшчува капарата. 7) Едно фантазно пътешествие по вселенната. Пристизвалието на лулата. 8) На лулата. 9) Електрически опити. 10) Голѣмото кръвообращение. 11) По земледѣлieto. Климатътъ. 12) Познание на почвата. Горния и долния почва. 13) Седмъ милиони. 14) Обявление.

Провадийското Общ. Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 195

Провадийското Градско Общ. Управление обявява за всеобщо знание на почитаемата публика, че въ града Провадия всѣка четвъртъкъ се отвара търгъ за сѣдъръ и дребенъ домашенъ добитѣкъ (сѣржъ пазаръ).

Посѣтителитѣ т. е. продавачитѣ и купувачитѣ бивагъ улѣснени отъ всѣка страна и намиратъ всѣка удобностъ въ този търгъ.

г. Провадия 15 Февруарий 1885 год.

Провад. Град. Общ. Кметъ: К. Койчувъ

10—5

Секретаръ: А. С. Чуларовъ

Разградско Градско Общинско Управление ОБЯВЛЕНИЕ

№ 186.

20 Февруарий 1885 год.

Съгласно постановлението на Градския Общинский Съвѣтъ отъ 20 Декември 1884 годъ подъ № 39 Разградското Град. Общинско Управление, честъ има да обяви за всеобщо знание, че то открива търгъ за продаване градскитѣ двѣ къщи, находящи се въ г. Разградъ първата въ Хасанларската улица називаема „Исакъ-Беева“, а втората въ улицата Рашкова називаема „Бояджи Иванова“. Желаящитѣ да купятъ тия къщи, умоляватъ се да се явятъ въ сжщото управление за наддаване.

На 8 Мартъ т. г. въ 3 часѣтъ слѣдъ обѣдъ ще се извърши окончателното наддаване, а до 24 часа слѣдъ това, ще се допустне наддаване по 5 % повече.

Разградски Град. Общинский Кметъ: К. Жековъ
3—3 Секретаръ: Ив. Кржмаровъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Дръ Жечевъ, който се е установилъ въ гр. Руссе извѣстива на почитаемата публика че приема болни всѣкий денъ отъ 9 — 11 заранъ и 2 — 4 слѣдъ обѣдъ въ домотъ си Книжеска улица сръщу писалището на Стоилъ Поповъ. Вѣднитѣ безплатно. Специалностъ по болѣститѣ на гърдитѣ и сърдцето.

Руссе 15 Февр. 1885 г.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Подписанитѣ извѣстиваеме на почитаемитѣ си приятели, че Господинъ Савва Николовъ, който отъ (6) Шестъ години се намираше при насъ, въ бившата ни търговска къща въ гр. Руссе, като тах-снадаринъ на нашитѣ земания отъ разни длъжници, уволняваме го, по причина на закриванне длъжността му, която занимаваше.

Варна 1/16 Февруарий 1885 Год.

Братия Логио.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Командира на 5-й пѣший Дунавский полкъ чрезъ настоящето си обявява за смъртъта въ младшия Врачъ Михайловски, поканва на основание 147 и 149 параграфъ отъ преврѣменното положение за „Българската война“, наследницитѣ на урѣлия да се явятъ въ продължение на една година отъ днѣтъ на настоящата публикация въ гр. Руссе, съ яснитѣ за право на наследството доказателства за получаванieto на оставаното отъ покойния имущество въ гр. Силистра.

Руссе 3 Мартъ 1885 година.

Командиръ на полкътъ Подполковникъ:
Федоровъ.

ГЛАШНОТО УПРАВЛЕНИЕ НА ТЮТЮНЯ И СОЛТА ВЪ РОМАНИЯ

ОБЯВЛЕНИЕ.

Извѣстива се за всеобщо знание, че цѣнитѣ на солта за експортъ въ България, сж сжщитѣ, предвидени въ обявлението помѣтено въ официалния вѣстникъ „Мониторъ“ № 247 отъ 14 Февр. 1884 стр. 6,356 сирѣчь:

40 лева тона соль Д-фгана или обикновенна отъ Сланикъ, предадена чрезъ кантаръ въ Гуургево или Галаць.

45 лева тона соль отбрана, качество Сланикъ предадена чрезъ кантаръ въ Гуургево.

47 лева тона, соль мѣлна въ торби прѣдадена чрезъ кантаръ въ Гуургево.

Като се има прѣдъ видъ, че врѣмето за прокарване прѣзъ Дунава приближи, умоляватъ са сички гдѣ, които изнасятъ соль за въ България, да си даджтъ порѣчкитѣ о врѣме до дирекцията, за да може и тѣ врѣменно да имъ изпълне порѣчката.

ОБЯВЛЕНИЕ

Продава се единъ дюгень близо при Триумфалнитѣ порти подъ № 76 въ Александровска улица; желающитѣ да го купятъ, могатъ да се отнесатъ до Тедемагъ Х. Пенева въ гр. Руссе.

Редакторъ издатель Т. Х. Станчевъ.